

1998. évi XXVIII. törvény

az állatok védelméről és kíméletéről

Az Országgyűlés

- annak tudatában, hogy az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények, tiszteletben tartásuk, jó közérzetük biztosítása minden ember erkölcsi kötelessége,
- elismerve azt a megkülönböztetetten nagy értéket, amelyet az állatvilág egésze és annak egyedei jelentenek az emberiség számára,
- kifejezve azon szándékát, hogy Magyarország tevékeny módon részt vállaljon az állatok védelme és kímélete érdekében kifejtett nemzetközi erőfeszítésekből,

Állatkultusz:

Egyes állatok különös tisztelete, sőt szent lényként imádása.

Ehhez szorosan kapcsolódik a totemizmus: a törzsnek valamely állattól való leszármaztatása.

Ugyanakkor nem minden állatot tiszteltek egyformán, hisz egyeseket a ‘jó’ másokat a ‘gonosz’ megszemélyesítőjének tekintettek.

A modern állatkultusz az állatoknak, mint az ember élőlénytársainak megbecsülésére, védelmére, sőt fokozott tiszteletére helyezi a hangsúlyt.

Az állatok erkölcsi státusza

Az állat a maga jogán is rendelkezik erkölcsi jelentőséggel, nem csupán az emberhez való viszonya alapján, az állat javát az állat kedvéért kell tekinteni.

Példa:

Egy kutyát szórakozásból rugdosni helytelen dolog.

Ezt el lehet azért ítélni, mert a gazdájának kárt okozunk, vagyis a tulajdonos érdeksérelmét vesszük tekintetbe.

Elítélhetjük amiatt, hogy a kegyetlenség bűn, és aki ilyet tesz, az előbb vagy utóbb embertársaival is ezt fogja tenni.

Ezekben az értelmezésekben sincs az állatnak független erkölcsi jelentősége.

Másik álláspont szerint azért nem helyes a kutyát szórakozásból rugdosni, mert az az állatnak fájdalmat, súlyos sérüléseket okozhat.

Ebben az értelemben az állatnak van erkölcsi státusza.

Az állatok között nincs erkölcsi egyenlőség.

Alapvetően csak az érző lények lehetnének ilyenek és ezek leginkább a gerincesek, esetleg a lábasfejűek.

Az érző lény azért fontos kritérium, mert az érzések hiányában az állat nem képes törődni azzal, hogyan bánnak vele, így erkölcsi értelemben nem is lehet nekik ártani. (Persze ebben a kérdésben az állatvédők különböző irányzatai eltérnek egymástól.)

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja, hogy elősegítse az állatvilág egyedeinek védelmét, fokozza az emberek felelősségtudatát az állatokkal való kíméletes bánásmód érdekében, valamint meghatározza az állatok védelmének alapvető szabályait.

A törvény hatálya

2. § E törvény hatálya kiterjed:

(1) *a)* a gazdasági haszon céljából tartott, igénybe vett állatokra;

b) a kutatási-kísérleti célra szolgáló állatokra, a diagnosztikai vizsgálat és az oltóanyag-termelés céljából tartott állatokra, a génbankként kezelt állatokra, a géntechnológiával módosított gerinces állatokra, valamint a tudományos ismeretterjesztés és az oktatási demonstráció céljából tartott állatokra;

- c)* a verseny- és sportcélra tartott állatokra;
- d)* a pásztoreberekre, az őrző-, védő-, mentő-, jelző-, vakvezető, rokkantsegítő és terápiás kutyákra;
- e)* a vadászatra alkalmazott állatokra, ha jogszabály másképpen nem rendelkezik;
- f)* a mutatványos vagy bemutatási célra szolgáló állatokra;
- g)* a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a közfeladatokat ellátó őrszolgálatok feladatainak ellátását szolgáló állatokra;
- h)* a kedvtelésből tartott állatokra;
- i)* a veszélyes állatokra, a háziasított állatok gazdátlan egyedeire (kóborállat), az állatkertekben, a vadaskertekben és a vadasparkokban élő (tenyésző) állatokra, továbbá a vadon élő fajok bármilyen célból fogva tartott egyedeire, ha külön jogszabály másként nem rendelkezik.

(2) E törvénynek az állat kíméletére, az állatkínzás és az állatkárosítás tilalmára, valamint a jó gazda gondosságára vonatkozó rendelkezéseit a vadon élő állatokra is alkalmazni kell. A halászható, horgászható halfajokra és a természetvédelmi oltalom alatt álló, illetőleg nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állatokra jogszabály eltérő rendelkezéseket is megállapíthat.

E törvény rendelkezéseit a vadászható állatfajok tekintetében a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvényben szereplő eltérésekkel kell alkalmazni.

II. Fejezet
AZ ÁLLAT VÉDELME NEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

1.5. Mivel ártunk az állatoknak?

Alapvetően három ártalmi forma van:

1. szenvedés;
2. a szabadság korlátozása;
3. halálokozás.

1. A **szenvedés** minden érző állat és ember esetén egyenértékű ártalom lehet (fájdalommal, nyugtalansággal, distresszel, félelemmel jár).

Van természetesen olyan szenvedés is, amely nem feltétlenül ártalmas, pl. a gyógyászati beavatkozások során átélt szenvedés.

2. A **korlátozás a szabadság megvonása**, ha a természetes mozgásigény, illetve ennek kielégítése szenved csorbát. Összemérhető ez az ártalom a különböző állatfajok között.

Korlátozás, lehet hasznos az állatoknak bizonyos értelemben, pl. a marhaistálló védi őket a kedvezőtlen időjárási feltételektől.

3. **Halálokozás** értelmezése a legellentmondásosabb

Az állati élet kioltása nem jelent szenvedést, ha azt gondoljuk, hogy az állatok nem vágnak az életre, mert nem rendelkeznek az életben maradás képzetével, kívánságával.

Emberi élet kioltása az ember számára ártalmas, mert mi életben akarunk maradni, hogy céljainkat megvalósítsuk.

Azonban mi van azokkal a csecsemőkkel, akiknek még nincsenek vágyaik, elképzeléseik az életről, hiányzanak a terveik, céljaik? Ez alapján egy egyhetes csecsemő halála számára nem ártalom, azonban mégis mindenki tragédiaként fogja fel az ilyen eseteket.

A halál ezért inkább olyan ártalom, amely kizárja az élet által nyújtható értékes lehetőségeket. Ebből a szempontból az egyes fajok között különbség van tekintetbe véve a különböző életlehetőségeiket. A majmoknak több és változatosabb lehetőségeik vannak, mint a macskáknak, azoknak pedig több mint a halaknak stb.

Ezek alapján az intenzív állattenyésztés elítélendő, mert szükségtelen ártalmat okoz az állatoknak (szenvedés, korlátozás és halál).

A házi kedvencek tartása és az állatkertek már elfogadhatóbbak, ha teljesítenek két feltételt:

1. az alapvető igények biztosítása, pl. elegendő mozgás, társas kapcsolatok, játék, ingergazdagság stb.

(ennek megfelelően egzotikus vagy akár hazai vadállatok tartása sem elfogadható!);

2. az életük összehasonlítható minőségű a szabadon élő társaikéval.

Az állat tartásának általános szabályai

4. § Az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni.

(2) Az állat életfeltételeinek kialakításánál tekintettel kell lenni korára, nemére és élettani állapotára. Biztosítani kell az egymásra veszélyt jelentő, egymást nyugtalanító állatok elkülönített tartását.

(3) Az állattartónak gondoskodnia kell az állat igényeinek megfelelő rendszeres, de legalább napi egyszeri ellenőrzéséről.

5. § Az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, szökésének megakadályozásáról.

(2) A megkötve tartott vagy mozgásában egyéb módon korlátozott állat számára is biztosítani kell a zavartalan pihenés és a sérülésmentes mozgás lehetőségét.

(3) A szabadban tartott állatok számára - azok természetes viselkedését is figyelembe véve - biztosítani kell olyan területet, illetve létesítményt, ahol azok veszély esetén, valamint az időjárás káros hatásaival és az egészségre ártalmas hatásokkal szemben védelmet találnak.

(4) Az állandóan zárt körülmények között tartott állat számára az állattartó köteles az állat szükségleteihez igazodó, megfelelő mozgásteret biztosítani.

(5) A gazdasági haszon céljából tartott állat tartása, szállítása és életének kioltása során előnyben kell részesíteni az állatkímélő technológiákat.

(6) A kedvtelésből tartott állat ürülékét az állattartó a közterületről köteles eltávolítani.

Az állat kímélete, az állatkínzás tilalma

6. § (1) Az állatnak tilos indokolatlan vagy elkerülhető fájdalmat, szenvedést vagy sérülést okozni, az állatot károsítani, így különösen az állatot nem szabad:

a) kínozni,

b) emberre vagy állatra uszítani, illetőleg állatviadalra idomítani,

c) kényszertakarmányozásra fogni, kivéve az egészségügyi megfontolásból való kényszerű táplálás esetét,

d) a kíméletét nem biztosító módon mozgatni és szállítani, elhelyezni,

e) a teljesítőkéességét felismerhetően meghaladó teljesítményre kényszeríteni,

f) természetellenes és önpusztító tevékenységre szoktatni.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontja nem terjed ki az érett libatoll házilagos vagy az engedélyezett technológia szerint végzett szedésére, illetve *c)* pontja a házilagos vagy az engedélyezett technológia szerinti liba- és kacsatömésre.

8. § Az ember környezetében tartott állat, valamint a veszélyes állat tulajdonjogával, tartásával felhagyni nem szabad. Az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos.

8/A. § Élő állatot nyereséjéért díjaként csak e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek szerint lehet használni, amennyiben az állat elhelyezésének és tartásának feltételei biztosítottak.

8/B. § Állatot a nemi vágy kielégítésére irányuló cselekmény során felhasználni tilos.

Beavatkozás az állaton

9. § (1) Az állaton fájdalommal vagy károsodással járó beavatkozást - az állat érdekében szükséges azonnali beavatkozások kivételével - kizárólag szakirányú végzettséggel, illetve az állattartók körében szokásos beavatkozás esetében csak gyakorlattal rendelkező személy végezhet.

(2) Beavatkozás érzéstelenítés nélkül csak akkor végezhető, ha az érzéstelenítés, illetőleg az ehhez szükséges rögzítés legalább akkora fájdalommal járna mint a beavatkozás. A gazdasági haszon céljából tartott állaton érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokról külön jogszabály rendelkezik.

10. § (1) Az állaton minden olyan beavatkozást el kell végezni, amelynek elmulasztása az állat fájdalmát, szenvedését idézi elő, az állatnak sérülést okoz, vagy az állat károsodásához vezet.

(2) Az állaton küllemének megváltoztatása érdekében, továbbá más, nem az állat egészsége vagy későbbi egészségkárosodásának megelőzése céljából történő sebészeti beavatkozás - az ivartalanítás, valamint e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott további beavatkozás kivételével - nem végezhető.

(3) Az állat megjelölésénél az állat számára a legkisebb fájdalommal járó megoldást kell alkalmazni.

Az állat életének kioltása

11. § (1) Az állat életét elfogadható ok vagy körülmény nélkül kioltani nem szabad.

Elfogadható okok: élelmezési cél vágóállanál, prém termelése, állományszabályozás, gyógyíthatatlan betegség illetve sérülés, fertőző betegségek felszámolása, kártevők irtása, másként el nem hárítható támadás megakadályozása, tudományos kutatás, közegészségügyi veszély elhárítása.

(2) Tilos macska vagy eb prémjét, valamint az ilyen prémet tartalmazó terméket forgalomba hozni, kivéve, ha az valamely közösségi jogi aktus alapján oktatási vagy preparálási célból engedélyezett.

12. § (1) Az állat életének kioltása - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - kizárólag kábítás után történhet.

(2) A kábítási kötelezettség nem vonatkozik a gerinctelen állatokra, a háztartásban élelmezési célra levágott baromfira, nyúlra, valamint, ha az állat életének kioltását szükséghelyzet indokolja. Ezekben az esetekben is gondoskodni kell azonban arról, hogy az állat életének kioltása szakszerű gyorsasággal és a legkisebb szenvedéssel járjon.

(3) Jogszabály rendelkezik az állati élet olyan módon történő kioltásáról, amelynél az előzetes kábítás nem kötelező.

VII. Fejezet

EGYES ÁLLATOK VÉDELMENEK KÜLÖN SZABÁLYAI

A vágóállat tartása és kímélete

Felesleges szenvedéstől meg kell kímélni az állatokat

A szőrméjükért tenyésztett fajok tartása

Csak meghatározott állatokat lehet szőrméjükért tartani.

A veszélyes állatfajok egyedeinek tartása

21. § (1) A különösen veszélyes állatfaj egyedét - kivéve ha e törvény végrehajtására kiadott rendelet eltérően rendelkezik - kizárólag állatkertben szabad tartani.

A különösen veszélyes állatfaj egyedével kapcsolatos tevékenységekre a természetvédelmi hatóság adhat engedélyt. Amennyiben lehetséges, az állatot egyedi azonosítóval kell ellátni.

(2) A közepesen veszélyes állatfajoknál akkor engedélyezik a tevékenységeket, ha a környezet nyugalmát és biztonságát nem sérti vagy veszélyezteti, és az egyed tartási feltételei biztosítottak.

(3) Az elővigyázatosságot igénylő állatfaj egyedeinek tartásánál bejelentési kötelezettség van.

Eb által okozott fizikai sérülés, eb veszélyesnek minősítése és a veszélyes eb tartása

24/A. § (1) Az állatvédelmi hatóság az ebet egyedileg veszélyesnek minősítheti, amennyiben

a) az eb fizikai sérülést okozott, és megvalósulnak a veszélyesnek minősítés e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételei, vagy

b) az eb fizikai vagy pszichikai állapota alapján feltételezhető, hogy az embernek fizikai sérülést okozhat, és ez a veszélyhelyzet kizárólag az eb veszélyesnek minősítésével hárítható el.

(4) Veszélyes eb kizárólag az állatvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon, ivartalanítva és elektronikus azonosítóval (a továbbiakban: transzponder) megjelölve tartható.

(5) Tilos veszélyes ebnek bármely módon való szaporítása, tenyésztése - ideértve a vélt szaporulatot is -, kiállítása, bármely formában történő versenyeztetése, őrző-védő feladatokra való tartása, képzése és alkalmazása, az országba való behozatala, az országból történő kivitele.

(8) A település jegyzője kérheti az állatvédelmi hatóságtól az eb egyedi veszélyessé minősítését.

24/C. § (1) Az állatvédelmi hatóság elrendeli az eb életének kioltását ...

Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes állatokkal kapcsolatos tilalmak

24/F. § Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes, külön jogszabályban meghatározott állatok kedvtelésből való tartása, szaporítása és forgalomba hozatala tilos. A tilalom megszegésével tartott állatot az állatvédelmi hatóság elkobozza, majd gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

IV. Fejezet

A KÍSÉRLETI, OKTATÁSI VAGY EGYÉB TUDOMÁNYOS CÉLLAL TARTOTT ÁLLATOKRA VONATKOZÓ KÜLÖN SZABÁLYOK

Az állatkísérlet végzésének általános szabályai

25. § Az e fejezetben foglalt előírásokat kizárólag a gerinces állatokon és lábasfejűeken végzett kísérletekre kell alkalmazni. E kísérletek végzésének részletes szabályait e törvény végrehajtására kiadott rendelet állapítja meg.

26. § (1) Állatkísérlet - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetek kivételével - kizárólag nyilvántartásba vett intézményben, engedély alapján végezhető.

(2) Állatkísérlet kizárólag akkor engedélyezhető, ha annak elvégzését

a) alap kutatás,

b) transzlációs vagy alkalmazott kutatás az alábbi célok bármelyikével:

ba) emberek, állatok vagy növények betegségeinek, egészségi rendellenességeinek, kóros elváltozásainak, azok hatásainak elkerülése, megelőzése, felismerése vagy kezelése,

bb) emberek, állatok vagy növények élettani állapotának feltárása, értékelése, szabályozása vagy módosítása, vagy

bc) az állatok jóléte és a mezőgazdasági célból tartott állatok termelési feltételeinek javítása,

c) a *b)* pontban foglalt bármely célból gyógyszerek, élelmiszerek és takarmányok, valamint egyéb anyagok vagy termékek kifejlesztése vagy gyártása, azok minőségének, hatékonyságának és biztonságosságának ellenőrzése,

d) a természetes környezet védelme,

e) a fajok megőrzésére irányuló kutatás,

f) felsőoktatás vagy a szakmai készségek megszerzése, fenntartása vagy fejlesztése céljából folyó képzés, vagy

g) igazságügyi orvostani vizsgálat elvégzése teszi szükségessé.

(3) Szépítőszer, dohány- és egyéb élvezeti cikk, fegyver, ennek alkatrésze, továbbá lőszer előállítása céljából tervezett kísérletre engedély nem adható.

27. § (1) Amennyiben lehetséges, az állatkísérlet helyett élő állatok felhasználását nem igénylő, tudományosan elfogadott módszert vagy vizsgálati stratégiát kell alkalmazni.

(2) Az állatkísérlet során felhasznált állatok számát a lehető legnagyobb - a kísérlet eredményességét még nem veszélyeztető - mértékben csökkenteni kell.

(3) A tenyésztés, szaporítás, elhelyezés és gondozás, valamint a kísérlet során alkalmazott módszerek tökéletesítésére kell törekedni az állati fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó egészségkárosodás elkerülése vagy a lehető legkisebb mértékűre csökkentése érdekében.

28. § (1) Az állatot feltételezhetően érő fájdalom, szenvedés, kín vagy maradandó egészségkárosodás mértéke alapján - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott módon - minden kísérletet esetileg, e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott kritériumok alapján a következő kategóriák valamelyikébe kell besorolni:

a) érzéstelenítéssel-túlaltatással,

b) enyhe,

c) mérsékelt,

d) súlyos.

(2) Olyan kísérlet, amely súlyos, várhatóan hosszú ideig tartó és semmilyen módon nem enyhíthető fájdalommal, szenvedéssel vagy kinnal jár, - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetek kivételével - nem végezhető.

29. § (1) Állatkísérlet kizárólag olyan felelős személy vezetésével végezhető, aki e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott végzettséggel, szakértelemmel és gyakorlattal rendelkezik.

30. § (1) Kísérlet céljára az állatvédelmi hatóság által engedélyezett állatot szabad felhasználni.

(2) Az emberszabású majmok kísérleti célú felhasználása tilos.

(3) Nem emberszabású főemlősök kísérleti célú felhasználása csak e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott feltételek fennállása esetén engedélyezhető.

(4) Házasított állatfaj kóbor egyedét, valamint vadon befogott állatot - a (6) bekezdésben foglalt kivétellel - kísérlet céljára felhasználni nem szabad.

(5) Természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állatfaj egyedén - a (2) és (3) bekezdés szerinti kivételekkel engedélyezhető.

31. § (1) Kísérleti célra állatot tenyészteni, szaporítani, beszállítani, tartani az állatvédelmi hatóság engedélyével szabad.

Az állatkísérletek engedélyezése

32. § (1) Az állatkísérlet engedélyezése iránti kérelmet az állatvédelmi hatóságnak kell elektronikus úton benyújtani.

(2) Az állatvédelmi hatóság az állatkísérlet végzését határozott időre engedélyezi.

(3) Az állatvédelmi hatóság nyilvántartást vezet

(4) Az engedélyezés során - figyelembe kell venni:

a) az állatkísérlet elvégzésének indokoltságát tudományos megalapozottságát, figyelemmel az állatkísérlet helyett élő állatok felhasználását nem igénylő módszerek alkalmazásának követelményére,

- b)* az alkalmazott módszertan tudományos megalapozottságát az állatlétszám, a fájdalom, szenvedés, kín és maradandó károsodás lehető legkisebb mértékűre csökkentésének érvényesülése szempontjából,
- c)* az állatoknak szenvedés, fájdalom vagy kín formájában okozott ártalmat indokoltá teszi-e a várt eredmény
- d)* a kísérlet személyi és tárgyi feltételeinek rendelkezésre állását.

V. Fejezet

AZ ÁLLAT SZÁLLÍTÁSA

36. § (1) Az állat terelésénél, lábönhajtásánál, a szállítóeszközre való fel- és lerakásánál, valamint szállításánál úgy kell eljárni, hogy az az állatnak ne okozzon fájdalmat, szenvedést vagy sérülést.

(2) A célállomáson az állat kirakását haladéktalanul meg kell kezdeni.

37. § (1) Az állat élettani szükségleteinek kielégítéséhez szükséges feltételeket a szállítónak biztosítani kell, viselkedési szükségleteire pedig figyelemmel kell lennie.

38. § (1) Az élő állat közúton, vasúton, vízi úton, illetve légi úton történő szállításának, továbbá postai úton való továbbításának részletes szabályait külön jogszabály, nemzetközi viszonylatban nemzetközi egyezmény állapítja meg.

(2) A vágóállat szállítása térben és időben korlátozható.

VI. Fejezet

AZ ÁLLATKERT, A CIRKUSZI MENAZSÉRIA ÉS A KEDVTELELSBŐL TARTOTT ÁLLATOK KERESKEDÉSÉNEK LÉTESÍTÉSÉRE ÉS FENNTARTÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

39. § (1) Állatkert létesítését a természetvédelmi hatóság engedélyezi. A természetvédelmi hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(2) Az engedély kiadásának általános feltételei:

- a)* az állattartás jogszabályban meghatározott feltételeinek teljesítése, a rendszeres állatorvosi felügyelet és az elkülönítés (karantén) lehetőségének biztosítása;
- b)* az állatkert vezetője rendelkezik felsőfokú képesítéssel;
- c)* az állatgondozók rendelkeznek szakirányú képzettséggel;
- d)* alapítói nyilatkozat a tartós működtetéshez szükséges vagyoni fedezet meglétéről.

40. § (1) Cirkuszi menázséria létesítéséhez és fenntartásához a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

(3) Állandó telephellyel nem rendelkező vándorcirkusznak, cirkuszi menázsériának állattartására, állat, valamint állatszám bemutatására engedély nem adható.

(4) Delfin és cápa országba történő behozatala, utaztatása és bemutatása - az (5) bekezdésben foglalt kivétellel - tilos.

(5) A természetvédelmi hatóság engedélyezheti állatkert részére cápa behozatalát, utaztatását, illetve bemutatását, ha a megfelelő tartás feltételei tartósan biztosítottak.

(6) Kedvtelésből tartott állatok kereskedésének létesítéséhez és működtetéséhez a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.

Állatkerti állattartás

- négy okra vezethető vissza:
1. szórakoztatás;
 2. tudományos kutatás;
 3. oktatás;
 4. veszélyeztetett fajok védelme

Az első három alapvetően emberi célokat szolgál, nem indokolja, hogy a befogással szenvedést okozzunk (fájdalom, félelem, szállításkori stressz, fertőzések, sérülések).

Oktatás (az állatok megismertetése és az állatok védelmének tudatosabbá tétele) sem biztos, hogy visszajut az állatokig, ezáltal nem feltétlenül fogadható el.

A negyedik ok jobb, de sokkal hatékonyabb lenne, ha a környezetpusztítást szüntetnénk meg, mint az, hogy próbáljuk menteni az utolsó túlélőket. Ha egy fajt csak az állatkertben őrzünk meg, akkor az az ökoszisztéma és a biodiverzitás szempontjából nem számít.

Ráadásul a legtöbb visszatelepítési akció eddig sikertelen volt!

Állatkísérletek:

Az állatkísérletek lehetnek az emberek és az állatok számára hasznos ismeretanyagok megszerzésére irányuló vizsgálatok részei.

Lehetnek kevésbé fontos, vagy különösen sok szenvedéssel járó, nehezen igazolható kutatások is, ezeket manapság már betiltották.

Kísérleteket több típusba sorolhatjuk:

- alapkutatás a biológiai ismeretek szélesítése érdekében;
- alkalmazott kutatás;
- tesztelés;
- oktatási célú kísérletek.

Legtöbbször a kísérlet haszna távoli, míg az állatokat ért ártalom azonnali és biztos.

Az állatkísérletekben van szenvedés, korlátozás és halál. Haszon nem biztos, ami az egereken, patkányokon működik, az az emberen nem pontosan úgy fog hatni.

A kísérleteknek csak elenyésző része gyógyászati célú, a vizsgálatok 63 %-a hadászati, 31 %-a kozmetikai célokat szolgál és csak a maradék 6 % gyógyászati célú.

VIII. Fejezet

AZ ÁLLATVÉDELMI FELADATOK PÉNZÜGYI FEDEZETE, AZ EBNYILVÁNTARTÁS, AZ EBRENDÉSZETI HOZZÁJÁRULÁS, AZ ÁLLATVÉDELMI BÍRSÁG

42. § (1) Az e törvény szerinti állami feladatok ellátásának, valamint az önkormányzati feladatok támogatásának állami pénzügyi forrásai:

- a)* a központi költségvetésben állatvédelemre előirányzott pénzösszegek,
- b)* az állatvédelmi hozzájárulás,
- c)* az állatvédelmi bírság.

(2) Az állatok védelmével kapcsolatos feladatok ellátásához állatvédelmi hozzájárulást kell fizetni. Az állatvédelmi hozzájárulásra kötelezett termékek körét, a hozzájárulás mértékét, valamint fizetésének és felhasználásának szabályait külön törvény állapítja meg.